

विषवीर्याभ्यां योमदः तेनाविष्टः काद्रवेयः कद्रुपुत्रोगरुडंकदर्थीकृत्य अविगणय्ययद्वा उपहार्यैः सुपर्णभक्ष्यैः सर्पा एव जनास्तैर्नागानां संबंधीयस्मि
न्नेकैकोनागो दीयते तथा भूतो यो बलिः सुपर्णाय निरूपितः तत्र स्वं स्वं भागं सर्वे नागाः प्रयच्छन्ति कालियस्तु न प्रयच्छति किं त्वन्यैर्दत्तमपि तं बलिं
स्वयमेव बुभुजे ॥ ४ ॥ ५ ॥ विषमे वा युधं यस्य सः प्रत्यभ्ययात् योद्धुं प्रतिजगाम उच्छ्रितनैकमस्तकः उन्नमितानेकफणः ददायुधः दंतायुधः क

विषवीर्यमदाविष्टः काद्रवेयस्तु कालियः ॥ कदर्थीकृत्य गरुडं स्वयंतं बुभुजे बलिम् ॥ ४ ॥ तच्छ्रुत्वा कुपितो राज
न् भगवान् भगवत्प्रियः ॥ विजिघांसुर्महावेगः कालियं समुपाद्रवत् ॥ ५ ॥ तमापतंतंतरसा विषायुधः प्रत्य
भ्ययादुच्छ्रितनैकमस्तकः ॥ दद्विः सुपर्णं व्यदशहृदायुधः करालजिह्वोच्छ्रितोऽग्रलोचनः ॥ ६ ॥ तं ताक्ष्यपु
त्रः स निरस्य मन्युमान्प्रचंडवेगो मधुसूदनासनः ॥ पक्षेण स व्येन हिरण्यरोचिषा जघान कद्रूसुतमुग्रविक्रमः
॥ ७ ॥ सुपर्णपक्षाभिहतः कालियोऽतीव विवहलः ॥ हृदं विवेश कालिंघास्तदगम्यंदुरासदम् ॥ ८ ॥ तत्रैकदा
जलचरं गरुडो भक्ष्यमीप्सितम् ॥ निवारितः सौभरिणा प्रसत्यक्षुधितो हस्त ॥ ९ ॥ मीनान्सुदुःखितान्दृष्ट्वा दी
नान्मीनपतौहते ॥ कृपया सौभरिः प्राहतत्रत्यक्षेममाचरन् ॥ १० ॥ अत्र प्रविश्य गरुडो यदि मत्स्यान्सखाद
ति ॥ सद्यः प्राणैर्वियुज्येत सत्यमेतद्वीम्यहम् ॥ ११ ॥ तं कालियः परं वेदनान्यः कश्चन लेलिहः ॥ अवात्सीद्वरु
डाद्रीतः कृष्णेन च विवासितः ॥ १२ ॥ कृष्णं हृदा द्विनिष्क्रांतं दिव्यस्रग्गंधवाससम् ॥ महामणिगणाकीर्णं जां
बूनदपरिष्कृतम् ॥ १३ ॥ उपलभ्योत्थिताः सर्वे लब्धप्राणा इवासवः ॥ प्रमोदनिभृतात्मानो गोपाः प्रीत्याऽभि
रेभिरे ॥ १४ ॥ यशोदारो हिणी नंदो गोप्या गोपाश्च कौरव ॥ कृष्णं समेत्य लब्धेहा आसनं लब्धमनोरथाः ॥ १५ ॥

रालजिह्वश्चासावुच्छ्रितोऽग्रलोचनश्च उच्छ्रितानि उज्जृम्भितानि उपाणिलोचनानि यस्य सः ॥ ६ ॥ ताक्ष्यपुत्रोगरुडः मधुसूदनस्यासनं यस्मि
न्सः ॥ ७ ॥ तस्य गरुडस्य अगम्यमगाधतया दुरासदम् ॥ ८ ॥ तदगम्यत्वे कारणमाह तत्रेति निवारितोऽपि ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ लेलिहः सर्पः अतस्तत्रा
वात्सीत् ॥ १२ ॥ जांबूनदं सुवर्णं तेनालंकृतम् ॥ १३ ॥ असवः इंद्रियाणि प्रमोदनिभृतात्मानः आनंदपूर्णमनसः ॥ १४ ॥ लब्धेहा लब्धचेष्टाः ॥ १५ ॥